

store vandforsyningsanlæg finde tilsvarende anvendelse; amtsrådet skal altså kunne bestemme, om et nyt vandværk skal oprettes som offentligt eller privat, og amtsrådet skal kunne fastsætte vilkårene for vandleveringen. Hvis forholdene taler for, at den nye vandværksforsyning får et større område end de truede ejendomme, kan amtsrådet bestemme dette ved anvendelse af vandforsyningslovens § 29. Der kan imidlertid foreligge tilfælde, hvor de truede ejendomme er så få og afstanden til bestående vandværkers ledningsnet så stor, at det vil være urimeligt bekosteligt at skaffe ejendommene vandværksforsyning. Med henblik på sådanne tilfælde foreslås det at give amtsrådet myndighed til at pålægge ejerne af bestående, tilfredsstillende anlæg på enkeltejendomme at forsyne nogle af eller alle de truede ejendomme. Efter vandforsyningslovens § 45, stk. 1, 2. pkt., kan et sådant pålæg kun gives, hvis den ejendom, der skal foretage forsyningen, i forvejen forsynede flere ejendomme, men det findes i kemikaliefureningstilfældene rimeligt at udstrække bestemmelsen til også at gælde, hvis det anlæg, som der ønskes forsyning fra, hidtil kun har forsynet en enkelt ejendom. Også i disse tilfælde skal vilkårene for den nye forsyning fastsættes af amtsrådet.

Amtsrådets beslutninger efter stk. 1 og 2 skal forelægges miljøstyrelsen til godkendelse. Disse beslutninger vil formentlig i en række tilfælde kunne forelægges for miljøstyrelsen i forbindelse med afværgeprojektets godkendelse efter § 6. Det forudsættes, at eventuelle indsigelser fra berørte myndigheder og grundejere af amtsrådet forelægges miljøstyrelsen.

Stk. 3 giver regler om erstatning til ejerne af de kondemnerede vandforsyningsanlæg. Der kan være tale om erstatning for udgifterne ved sløjfning af de ældre anlæg, f.eks. tilkastning af brønde, lukning af borer og nedrivning af kasserede vandværksbygninger. Endvidere om erstatning for udgifter ved tilvejebringelse af den ændrede vandforsyning. I overensstemmelse med reglerne i vandforsyningslovens §§ 30 og 31 foreslås det, at kun udgifterne ved etablering af den nye forsyning – ved tilslutning til et alment vandværk, tilslutningsafgifterne – skal kunne erstattes, mens der ikke skal kunne gives erstatning for, at de løbende afgifter – ved vandværkstilslutning, vandværkets driftsafgifter – bliver dyrere end tidligere. Erstatningsreglerne i stk. 4 er opbygget parallelt med reglen i vandforsyningslovens § 30, idet det dog fastslås, at den værdiforringelse af grundejerens tidligere vandforsyningsanlæg, som kemikalieaffaldsdepotet har medført, ikke skal fratrækkes i

erstatningen. I mangel af enighed skal erstatnings-sagerne på samme måde som efter vandforsyningsloven afgøres af landvæsenstretten.

Til § 14

Den fremtidige indsats mod kemikalieaffaldsdepoter er en både tids- og ressourcekrævende opgave, der rummer komplicerede og delvis ukendte problemer. Dette beror bl.a. på, at man først ved en række omfattende undersøgelser vil kunne af-dække problemernes omfang og løsningsmulighederne.

Miljøstyrelsen har i ovenfor nævnte redegørelse peget på det nødvendige i sammen med involverede kommunale myndigheder løbende at vurdere det allerede tilvejebragte materiale og resultaterne af de undersøgelser og foranstaltninger, som skal gennemføres. Der vil skulle udformes retningslinier for prioritering af de forskellige pladser inden for hver amtskommune samt for en prioritering af pladser amtskommunerne imellem. Samtidig er der tale om et område, hvorpå det kun i meget begrænset omfang har været muligt at indhøste erfaringer.

Under hensyn hertil og til, at nærværende lovforslag forudsætter afholdelse af betydelige offentlige udgifter såvel fra statslig som amtskommunal og kommunal side, foreslås nedsat et råd med den opgave at rådgive ministeren og følge udviklingen med hensyn til lovens administration.

Rådet foreslås sammensat af repræsentanter for miljøstyrelsen og de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Rådet skal følge og vurdere hovedlinierne i myndighedernes administration af loven, herunder generelt vurdere omfanget af myndighedernes indsats og prioriteringen af anvendelsen af de offentlige midler. Rådet skal endvidere holde sig orienteret om undersøgelser og resultater i forbindelse med afværgeprojekter samt følge, i hvilket omfang de udgiftsskøn, der har været lagt til grund ved den foreslåede fordeling af udgifterne mellem staten, amtskommunerne og kommunerne, jfr. § 8, viser sig holdbare.

Rådet tænkes ikke involveret i behandlingen af enkelte konkrete sager, men rådets vurderinger vil naturligvis indirekte have betydning for myndighedernes aktivitet og deres vurdering af depot-sagerne.